

☒	Pro gradu -tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Aine	Yritysjuridiikka	Päivämäärä	10.4.2003
Tekijä(t)	Liisa Kirveskari	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	62
Otsikko	ULKOMAISTEN VÄLIYHTEISÖJEN VEROTUKSESTA SUOMESSA JA VÄLIYHTIÖLAIN TULKINTAONGELMISTA		
Ohjaaja(t)	VTT Ahti Vapaavuori		

Tiivistelmä

Vuodelta 1995 toimitetussa verotuksessa sovellettiin ensimmäisen kerran erityistä väliyhtiölakia. Laki ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta (1217 / 94) tuli voimaan 1.1.1995. Väliyhtiölaki on osa laajempaa Suomen kansainvälisvero-oikeudellista uudistustyötä, jonka taustalla on ollut tarve lisätä verotuksen kansainvälistä ulottuvuutta. VYL:n muutos (1091/98) tuli voimaan 1.1.1999. Uudistetun lain esitöissä väliyhtiölain tarkoitus tarkennetaan seuraavasti: VYL:lla pyritään torjumaan matalan verorasituksen valtioihin perustettujen väliyhteisöjen avulla tapahtuvaa Suomen yhteisöverotuksen kiertämistä.

Väliyhteisölaki koskee ulkomaille perustettuja yhteisöjä, joissa Suomessa yleisesti verovelvolliset ovat osakkaina tai edunsaajina ja joiden verotuksen taso asuinvaltiossaan on selvästi Suomea alhaisempi. Väliyhteisöksi voidaan katsoa mikä tahansa tuloverolain mukaan yhteisönä, ts. erillisenä verovelvollisena, kohdeltava ulkomainen yhtiömuoto tai varallisuusmassa (TVL 3§). Kysymykseen voi tulla esim. yhtiö, rahasto, säätiö, laitos tai trusti. Useimmiten väliyhteisöt ovat oikeudelliselta muodoltaan kuitenkin yhtiöitä, jolloin on luontevaa käyttää väliyhteisö-käsitteen sijaan myös käsitettä väliyhtiö.

Tässä tutkielmassa selvitetään väliyhtiöproblematiikkaa ja -lainsäädäntöä Suomen, Ruotsin ja Norjan väliyhteisöainsäädäntöjen valossa. Lisäksi tavoitteena on verrata Suomen väliyhtiölakia Ruotsin ja Norjan vastaaviin ja tuoda esiin mahdollisia yhtäläisyyksiä ja eroavuuksia.

Tutkielman toisessa luvussa määritellään tutkielman kannalta olennaisimmat verokeitaan tunnusmerkit sekä selvitetään väliyhtiöiden käyttöä verosuunnittelun välineenä sekä esitellään erilaisia väliyhtiötyyppejä. Luvussa kolme käsitellään ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verottamista Suomessa. Luvut neljä ja viisi käsittelevät vertailun vuoksi Ruotsin ja Norjan vastaavia lainsäädäntöjä. Luvussa kuusi esitellään tutkielman loppupäätelmät.

Asiasanat	Väliyhtiö, verotus, kansainvälinen verotus
Muita tietoja	